

20 ОЖИТОДАЈ

НЕДЕЉНИ ЛИСТ НАРОДНОГ ФРОНТА БЕОГРАДА

БРОЈ 231 * ГОДИНА VI * БЕОГРАД, 22 АПРИЛ 1949 * РЕКТОРА ДРАГ. ЈОВАНОВИЋА ТУ ТЕЛ. БР. 20-443 * ЦЕНА БРОЈУ 2 ДИН.

ТРИДЕСЕТА ГОДИШЊИЦА КОМУНИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Ових дана народи Југославије прослављају 30-годишњицу КПЈ, предводника радних маса наше земље у борби за ослобођење од капитализма и изградњу новог социјалистичког друштва у Југославији.

КПЈ је створена 1919 уједињењем ранијих социјалистичких партија у земљама Југославије, одмах по победи социјалистичке револуције у Русији, у време када је револуционарни талас после Првог светског рата захватио већину европских земаља. Новостворена КПЈ упркос свим недостацима и социјалдемократским заостацима узела је револуционарну оријентацију и постала убојно оружје радничке класе, почела се изграђивати као револуционарна пролетерска партија, као партија новог, лењинског типа. С разлогом је смртни страх захватио све струје буржоазије, на челу са монархијом и они су убрзо ставили КПЈ ван закона старе Југославије. Из илегалности је наша Партија изишла тек кад је двадесет година доцније на челу Народно-ослободилачке војске почела чистити земљу од страних освајача и апарата власти буржоаске државе.

И ако је у читавом периоду до Другог светског рата КПЈ била бројчано мала партија, која се због илегалности уз огромне напоре и жртве повезивала са радним масама ради организовања њихове борбе, ипак је Историја КПЈ — историја радног народа Југославије за ових 30 година. КПЈ је била једина која је заступала његове животне интересе, која је тачно изражавала захтеве маса, како те масе нису све биле увучене у борбу, иако је само мањи део био политички, а још мањи део организационо везан за Партију. Револуционарни покрет је у КПЈ стајало имао предводничку снагу која је, наоружана учењем марксизма-лењинизма, могла усмеравати борбу маса за социјално и национално ослобођење.

У првих скоро 20 година свога постојања Партија је имала многе слабости и доживела многе тешке тренутке. Њене тадашње идеолошке и организационе слабости, првенствено у руковођству, учиниле су да није могла одговорити задатку у неким одлучујућим тренуцима, иако је имала за собом радничку класу спремну за борбу — као у револуционарној ситуацији 1919—1920, а с друге стране због тога су направљене друге грешке са тешким последицама за Партију, као што је баначке пароле оружаног устанка 1929 год.

У пркос томе је улога КПЈ стално расла. Нужна је била на челу народа управо таква револуционарна Партија, то је захтевао политички разврат у земљи који је све више доказивао масама да нема у буржоаском тaborу снага које би хтеле и могле да се боре против монархије и фашистичке реакције. Чланови КПЈ и масе блиске Партији тражили су учвршћење Партије, појачање њене активности и повећање њене улоге у све бурнијем друштвеном и политичком животу Југославије.

У тим годинама, када је у радним крајевима света већ започињао Други светски рат, Партија је, захваљујући новом ЦК-у који је на челу био друг Тито

очистила своје редове од фракционаша и других непријатеља. Тада је Партија коначно постала смела, предводничка сила која је брзо и успешно повезала у један фронт све револуционарне силе, каналисала у великој мери све напредне снаге које су се одупирале социјалном, политичком и националном угњетавању од стране режима старе Југославије.

КПЈ је те снаге брзо активизирала кроз разне форме борбе против режима и кроз то их престојила за одлучујућу борбу која се ближила.

Ту борбу народи Југославије, захваљујући Титовом руковођењу Партијом, нису дочекали политички неспремни, препуштени сами себи и остављени без перспективе, као велики део европских народа у почетку Другог светског рата.

Рат је био нова и непозната ствар за радне масе и за Партију, али је наша Партија стајала чврсто и на ударац одговорила ударцем. Она је то могла захваљујући томе, што је имала огромно искуство из илегалне борбе, верне кадрове, јединство Партије, чврсте везе с масама и правилну политичку линију.

Партија је у најсуровијим условима рата извршила свој задатак и према народима Југославије и према међународној радничкој класи: подигла је на оружану борбу народе Југославије, правилно оценивши да је оружана борба једини ефикасни вид борбе у то време, а да би све друго био опортунизам у већем или мањем степену.

Партија је покренула и везала за себе све народе Југославије, упркос раздору, који се трудила да развије великокрпска буржоазија у старој Југославији и доцније окупатор. На тај начин решено је национално питање у Југославији, заправо је први пут и створена Југославија као заједничка држава свих њених народа.

Партија је на питању ослобођења од окупатора и борбе против повратка на старо довела најшире масе сељаштва, које су се освелочиле у издају земље од стране читаве буржоазије, у саучесништво свих такзованих демократских буржоаских партија у угњетавању народа под старом Југославијом и у предају земље окупатору. На тај начин сељаштво је у рату везано за нашу Партију, за радничку класу. Тај савез донео је народно-ослободилачки покрет у војну победу, омогућио јој стварање 1944 г., пре ослобођења Београда и пре ступања Црвене армије на нашу територију, војске од 400 хиљада људи. Тај савез одлучио је већ у рату о судбини власти, о руковођењу улози радничке класе у новој држави, без потребе за икаквом подршком са стране у унутрашњем политичком животу земље ни у току рата ни после ослобођења. Као што је несумњиво да је Црвена армија одиграла одлучујућу улогу у ослобођењу народа Европе од немачког фашизма, несумњиво је да је КПЈ на челу НФ-а Југославије, дошла на власт својим снагама.

Успешно организовање НОБ је прва велика потврда пред радним масама наше земље и пред међународним радничким покретом — каква тип Партије је код нас изграђен, да је КПЈ Партија лењинског типа. То је била

потврда за нашу радничку класу — каква одлучујући значај су имали догађаји у Партији у 1937 г., када су друг Тито и нови ЦК у задњем часу и у кратком року очистили КПЈ и исковали тако јединствену Партију да је ни најтежи ударци у овом рату нису могли уздрмати. Разуме се, да се у стварању такве Партије и организовању њене борбе наше револуционарне власти, на примеру Болшевичке Партије, учило се на Историји СКП(б). Показало се да је управо КПЈ дубоко усадила своје чланство основне поуке Историје СКП(б). Та Историја нас учи да се без оружане борбе не може срушити буржоазија. Због тога, што је наша Партија то знала и што се њене речи и дела нису разликовали — могао се у Југославији и развити ослободилачки рат, а не због тога што је настао неки спонтан устанак маса без вођства, као што тврде неки припадници радничког покрета у другим земљама, који су такође знали чему учи Историја СКП(б), али нису били спремни да то примене у пракси.

Наша Партија је на Историји СКП(б) учила своје чланство и радничку класу — да је основно питање сваке револуције питање власти и да је небројне жртве ради стварања и учвршћења још у току рата нове револуционарне власти, на ослобођеним и неослобођеним територијама. Неки људи из међународног радничког покрета који данас проналазе како ми делимо у Југославији власт са буржоазијом, нису у доба рата ни мислили о стварању органа револуционарне власти, што би им свакако помогло да у својој земљи развију власт буржоазије, да радне масе успоставе и учврсте своју власт.

КПЈ је на Историји СКП(б) учила да је од основног значаја да Партија уме да оцени кад је време за револуцију, за освајање власти. КПЈ је оценила да је то био ослободилачки рат и да тај задатак треба решити у савим другим облицима по што је дотле било познато у историји револуције, тј. не освајањем градова него развијањем ослободилачког рата и стварањем армије у читавој земљи. Многи који сад поричу или олако прелазе преко народно-ослободилачког рата у Југославији, ни у данима рата као ни данас ни најмање нису разумели у чему је ствар, очекивали су борбу за власт после рата, на стари, опробани начин, на изборима и у парламенту, на митинзима, у штрајковима, уличним борбама итд. Зато је крај рата КПЈ дочекала већ на власти, зато је већ 1944 г. у сваком селу била чврсто укоревана револуционарна власт, док је у неким земљама настао само обрачуна буржоазије са револуционарним покретом, или је комунистичким партијама ради учвршћења власти морала међународна радничка класа да пружи помоћ са стране.

Наша Партија се држала поуке Историје СКП(б) да је од основног значаја у револуцији улога субјективног фактора, предводничка улога Партије. Комунисти Југославије сматрали су да онда, када су били дати сви основни услови, тј. пошто је започео рат Совјетског Савеза против фашизма, све остало јест њихова дужност. Међутим, мно-

ги који говоре о нашем тобожњем преласку на страну империјалиста, о напуштању борбе за социјализам, у то време нису имали одлучности да иду против струје, да иду у борбу против немачко-фашистичких освајача, управо због тога, што је са субјективним фактором код њих стајало лоше, — пошто су очевидно опште околности биле исте и за њих и за нас.

Револуционарни догађаји у Југославији, кроз рат и после рата, потврђују да је наша Партија израстала у самосталног вођу народних маса, у способног и сигурног руковођиоца револуције у Југославији, који је у право овде повезан са масама, који је, познајући услове борбе, био у стању да се обрачуна са буржоазијом у Југославији и да поведе народе Југославије у социјалистичку изградњу.

КПЈ је већ у току рата, почетком 1945 г., одредила задатке на обнови земље, дајући линију на стварање државног — социјалистичког сектора. Друг Кардељ је тада писао:

„Био би крајње погрешно мислити да ћемо се у привредном погледу вратити на старо“.

И даље: „или ће савез народних демократских снага с пролетаријатом на челу — ако би се ослањао само на политичке позитиве — наићи на фронтални отпор реакције на подручју приреде која би га прије или после и политички тако ослабила, да би изгубио власт — или ће се морати ослонити на сопствене економске позитиве, тј. на јак државни привредни сектор, одакле ће моћи утицати на привредни разврат“.

После обнове у 1945 и 1946 г. КПЈ је приступила социјалистичкој изградњи земље, извршењу Петогодишњег плана за кога су били створени сви политички и економски услови. Ни у једном тренутку није било у КПЈ колебања у питању карактера власти у новој Југославији, њених задатака, по питању каквог друштва се изграђује код нас. ЦК је предвиђао разврат у Југославији и могао га усмеравати (док неки од оних који нам данас тумаче шта је социјализам, до јуче нису били сигурни, а неки још ни данас нису савим сигурни шта се код њих изграђује).

Непоколебљиви курс Партије на изградњу социјализма, после ратног проверавања наше Партије, био је друга велика проба политичке линије и снага наше Партије, њеног лењинистичког руковођства и њених веза с масама.

То значи, да је учење Маркса, — Енгелса — Лењина — Стаљина добило у нашој борби још један живи доказ, значи да наш разврат, по речима друге Тита: „још једанпут потврђује сву енијалност наших великих учитеља“. То што је успешном применом тог револуционарног учења у Југославији КПЈ дошла до победе, значи свакако и то да је борба КПЈ и њено револуционарно искуство, које се садржи у теоретским радовима наших руковођилаца, од значаја за револуционарни покрет у свету.

Није узалуд толико порастао у светском радничком покрету значај НФ-а онаког, каква је створен у Југославији — фронт искованог одозло, у коме коалиција није главни и у коме партија пролетаријата ни са ким не дели руковођство, затим значај оружане борбе и стварања регуларне војске под условима непријатељске окупације, као и стварање нове револуционарне власти у таквом устанку. Несумњиво да је то постало ново оружје пролетаријата у земљама где је револу-

ција у току или на дневном реду.

Ту ништа не може променити то, што они који мисле да их се мора питати за нове форме револуционарне борбе, — осуђују овакав народни фронт или потцењују значај стварања армије из партизанских одреда или пред другим сличним стварима затварају очи.

Револуционарни покрет у радним земљама, борећи се на живот и смрт са угњетачима, увек ће морати изабрати оно што обезбеђује победу у новим условима. Писни резолуције Информбироа моћи ће само порицати и забашуривати своје речи, као што већ данас напуштају ранији став по питању карактера народне демократије.

Хајка која треба да избрише траг погрешака резолуције Информбироа и притисак који се врши на Југославију, као живог и непоколебљивог сведока тих грешака није могла поколебати КПЈ. На Југославију је бачено све оно што је у радничком покрету заостало (за чудо много) из политичког арсенала буржоаског друштва уопште, а неке радничке партије, нарочито у суседним земљама, посебно су се старале да баче све оно што је остало из сопственог арсенала буржоазије у њиховој земљи.

Пракса социјалистичке изградње, истинског марксистичког оцењивања и руковођења догађајима од стране ЦК КПЈ, бацила су јарку светлост на то време лажи и раскрикали их у очима народа Југославије.

Широке масе народа Југославије одмах су приметиле на напад Информбироа, поштравајући темпо социјалистичке изградње, правилно осећајући да упркос то изградњу ова хајка хоће да онемогући, а да је то оно што је за нас најдрагоценије, што нам обезбеђује победу и што се не сме испустити из руку. Што те лажи још увек замагљују вид људима у другим земљама, не обезбеђује победу аргументима резолуције. Они ће и тамо пропати са неминовним победом социјализма у Југославији.

Јединствен и непоколебљив став КПЈ и радних маса Југославије према хајки коју против нас земље воде руковођиоци СССР-а и земаља народне демократије, је још једна потврда да је разврат револуције у нашој земљи правилан и да нема средстава да се он омете, да је правилна политичка линија ЦК и да је Партија дала истински револуционарно васпитање своје чланству и радним масама. Наша Партија и наш народ научили су да се боре и да рачунају на своје снаге. И у рату, и после рата ми смо више пружали помоћи него што смо је добијали и не може нас сада никакав притисак натерати да пођемо назад, да издамо велику борбу коју наша Партија води деценијама за ослобођење и срећу наших народа. У борбама које је изнела на себи наша Партија и радничка класа, у великој и потпуној одговорности за судбину народа коју је научила да носи КПЈ, лежи извор наше снаге и непоколебљивости пред данашњом бујицом политичких и свих других напада и провокација према Југославији.

Наша земља је кроз народно-ослободилачки рат постала типична као земља која се у условима постојања СССР-а сама ослободила (у чему је до јуче била изгледала да се сви слажу). Борба народа Југославије за социјализам сада треба поново да допринесе решењу, кроз борбу која није мања но што је био наш народно-ослободилачки рат, оних питања која су на дневном реду у међународном радничком покрету — у условима постојања већег броја социјалистичких земаља.

КПЈ коју води друг Тито, за коју је везано ослобођење народа Југославије од капитализма и страних угњетача, која ужива љубав и поверење милиона радног народа и предводи их у борби за социјализам, извршиће победоносно и тај задатак.

Марко Никезић

ПОСМРТНИ ОСТАЦИ БУРЕ ЂАКОВИЋА ПОЧИВАЈЕ НА КАЛЕМЕГДАНУ

Уочи двадесетогодишњице смрти Буре Ђаковића, 24 априла, извршиће се свечани пренос његових остатака из села Света Дух пре Општом Врху у Словенији. Колин Буре Ђаковића почињаће опсад у гробници на Калемегдану поред народних хероја Милана Милутиновића и Иве Јоле Рибара.

Ђура Ђаковић је рођен 30 новембра 1886 у Бродској Вароши, у сиромашној сељачкој породици. У својим младим годинама осетио је сву тежину капиталистичке експлоатације и узео активног учешћа у свим радничким штрајковима у Босни и Херцеговини, 1905 и 1906 године. У великим штрајковима окршајима и разним другим акцијама формира се револуционарни борач Ђура Ђаковић и постаје један од главних руковођилаца радничког покрета у Босни и Херцеговини.

После завршетка рата Ђура Ђаковић није пошао путем издајничке радничке класе различитих опортуниста и реформиста, већ је остао веран својој класи и узео најактивније учешће у стварању Комунистичке партије Југославије. Он успоредно изводи у прве редове руковођилаца младе партије и 1920 године, на Другом конгресу Партије, изабран је у Централно веће Комунистичке партије Југославије. Јуна 1921 године учествује као делегат наше Партије у раду Трећег конгреса Комунистичке интернационале у Москви.

Ђура Ђаковић је увиђао да фракционашка борба која је почела у руковођству Партије још од 1921 године наноси огромне штете радничком покрету. Комунистичка интернационала се у пролеће 1928 године обратила „отвореним писмом“ свим члановима Комунистичке партије Југославије, у коме се износи да је до нездравог и тешког стања у Партији дошло углавном због фракционашких борби које су кочиле разврат и бољшевицију Партије. Тада је почела мобилизација свих фракционских незарађених и Партији оданих кадрова за ликвидацију фракција. Ђура Ђаковић се тада налазио у Москви и добија задатак да спроведе у живот „отворено писмо“. После повратка у земљу он се својом снагом борио против десних и левих фракционаша, припремао Четврти конгрес Партије спроведоу и живот „Отворено писмо“. На Четвртном конгресу који је одржан уочи збољења монархо-фашистичке диктатуре 1928 године у Дрездену, изабрано је ново руковођство на челу са Ђуром Ђаковићем, као секретаром Централног комитета.

После проглашења монархо-фашистичке диктатуре 6 јануара 1929, Ђура Ђаковић и поред страховитог терора који је владао долази у земљу у другој половини фебруара. Он се са великим жаром бацио на спровеђење у живот одлука Четвртог конгреса, али 20 априла пада у руке полицији. Полиција га је зверски мучила и пребацила, али он је одржао несаомљиви став и није одао ништа. Пошто је уверено сачекао да не могу из њега извући ништа, одвезао се у полумртвом на границу и зверски убио. У званичном саопштењу крвници су приписали свој злочин изговарајући се да је убијен у „бел ству“.

Погрбиља Ђуре Ђаковића претставља је тежак ударак и губитак за нашу Партију. Али Ђура Ђаковић није погинуо узалуд. На његовом светлом примеру учили су се нови бораи који су одлазили у редове Партије и дали живот за ствар радничке класе. Борбени живот и херојска смрт Буре Ђаковића заувек ће остати у историји наше Партије као пример верности својој класи и Партији, као пример неустрашивог револуционарног бораца.

Више контроле и одговорности у раду рејонских грађевинских предузећа

У раду многих наших грађевинских предузећа, прошле године, учествовале су са својим услугама приватне занатлије: тесари, бравари, столари, молери, керамичари, као и приватни кочијаши. Многи од њих, међутим, приликом наплаћивања својих услуга нису се држали постојећих уредби, прописа и тарифа о ценама, а што је најважније, ни сама предузећа, која су позвана да контролишу њихов рад, нису спровела скоро никакву контролу над њима. То је, наравно, ишло на штету самог предузећа а у корист појединих нечесних занатлија који су на недозвољен начин долазили до високих зарада.

Тако је за рачун грађевинског предузећа Првог рејона изводно молерске радове молер Марко Лешина, кога у његовом раду, трошењу материјала које предузеће даје, квалитету извршених радова ил.д. предузеће уопште није контролисало. Па не само то, већ и фактуре које је подносио ради наплате нису контролисане нити се гледало на то да ли цене дате у фактурама одговарају онима које су прописале народне власти. Тако је молер Марко Лешина само на четири рачуна зарачунао за 76.890 динара више од вредности својих услуга. Он је само на рачуну од 15 децембра 1948 године за извршене радове на згради Народне банке зарачунао за 38.834 динара скупле него што је прописом дозвољено. Такође, захваљујући површном раду рачунарске контроле овог предузећа, приватни превозник Јован Милчић наплатио је на неколико својих рачуна услуге скупле за 6.835 динара. Скоро редовно приватни кочијаш наплаћују превозе скупле него што је то предвиђено постојећом тарифом, а предузеће их у томе не контролише и не предузима ништа против тог кршења прописа.

Код грађевинског предузећа Шестог рејона бравар Андрија Мусић наплатио је, по рачуну од 14 јуна 1948 године, изараду неких металних шрафова за 5.140 динара скупле позивајући се на неко одобрење цена Удружења занатлија, које извуком случају не може да буде регулатор цена нити је позвано да то чини. И овај пример јасно говори како предузећа мало посвећују пажњу контролисању рачуна појединих приватних занатлија. У грађевинском предузећу Седмог рејона, где је прилично добро организована служба рачунске контроле, ипак је приватни молер Сретен Младеновић, успео да на своје две фактуре наплати своје услуге скупле за 9.511 динара. У земском грађевинском предузећу „Израдна“ такође је било случајева да су приватне занатлије захваљујући слабој рачунској контроли предузећа кришом постојећу Уредбу о ценама, зарачунавајући скупле своје услуге. Тако је Лазар Буровац за тесарске радове по једном рачуну зарачунао предузећу 8.505 динара скупле.

Међу свим овим случајевима нарочито пада у очи рад приватних занатлија и приватних предузетача код Градског угоститељског предузећа, где се, захваљујући отсуству сваке контроле, десило низ пропуста и прекршења Уредбе од стране приватника у извођењу адаптационих радова. Тако приватни предузетач Александар Грујић ни до данас није исплатио предузећу износ од 82.082 динара за материјал који је примио од предузећа. Истом овом предузетачу предузеће је на основу неисправног рачуна исплатило за 40.648 динара више а он је плаћао произвољно, раднике за 200 до 300 динара дневно, док им је социјално осигурање и порез обрачунавао као да имају 16 динара на сат. На тај начин приватни предузетач Александар Грујић прекршио је Закон о платама грађевинских радника, њиховог социјалног осигурања и порезе на доходак. Овај предузетач не води никакву евиденцију свога пословања те му њен недостатак омогућава да своје обавезе према држави не изврши правилно и уредно. Градском угоститељском предузећу наплатио је Радован Станојевић, приватни занатлија, по једном рачуну своје услуге за 10.479 динара скупле.

Све ово јасно говори да су наша рејонска предузећа, као и предузећа које изводе адаптационе радове, посетила малу, али скоро никаку пажњу приватним занатлијама код извршења њихових услуга што је ишло на штету како самог предузећа тако и инвеститора, а с друге стране омогу-

ћило је приватним занатлијама да, кришећи све постојеће Уредбе, долазе до високих и незаконитих зарада.

Установљено је и да наша предузећа, сем грађевинског предузећа Шестог рејона, врло мало или скоро никакво нису користила Уредбу за цене ИОНО који врши анализу свих рачуна. Да су више користила ову нашу установу, зашта она и постоји, до свега овога не би дошло.

Народне власти треба да предузму енергичне мере против занатлија-шпекуланата, а наши виши грађевински органи да питање контроле над радом приватних занатлија у грађевинским предузећима заштите и према несавесним руковођама и службеницима предузећа примене казне које Уредба предвиђа.

Атанас Кардуловски

Градска конференција Народнoг фронта Београда

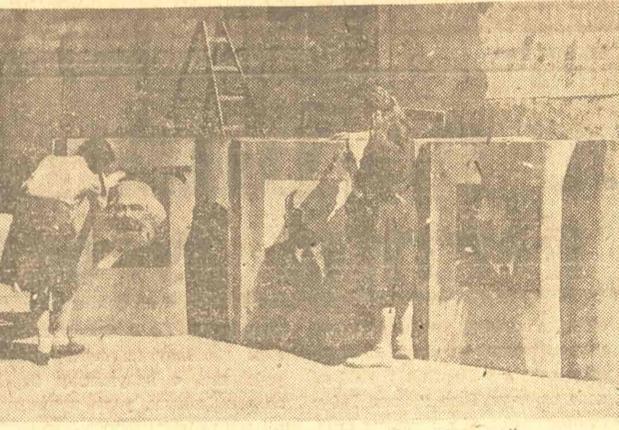
Градска конференција Народнoг фронта Београда која ће се одржати 25 априла претставља важан догађај за организацију Народнoг фронта главног града. У присуству 900 делегата конференција ће размотрити досадашњи рад Народнoг фронта Београда и одредити наредне задатке у овој години у духу закључака Трећег конгреса Народнoг фронта Југославије.

У току месеца марта извршене су све припреме за градску конференцију, обављене су рејонске изборне конференције и изабрани делегати за градску конференцију. Како на изборима за основне организације, тако и на рејонским изборним конференцијама дошло је до изражаја јединство радних људи нашег главног града окупљених у Народном фронту и спремност за остварење овогодишњих планова изградње Београда.

Трећи конгрес Народнoг фронта Југославије који је одржан од 9 до 11 априла осветлио је улогу и наредне задатке Народнoг фронта у изградњи социјализма. У одлукама и рефератима Конгреса организације Народнoг фронта добиле су ново оружје за даљи успешан развој и учвршћење фронтских организација. Због тога ће и градска конференција Народнoг фронта Београда моћи на основу одлука Трећег конгреса Народнoг фронта Југославије поднети реферат о наредним задацима организације Народнoг фронта Београда у овој години. На конференцији ће се доделити и заставница најбољем рејону и најбољој радној бригади, као и

награде и похвале за најбоље основне организације. Поред тога, биће изабран нов градски одбор и надзорни одбор.

У свим београдским предузећима врше се обимне припреме за прославу првога маја

Израда макета у предузећу „Култура“

Београд ће ове године прославити Први мај, дан солидарности свих радних људи, још лепше и свечаније него до сада, у знаку нових победа борбе за план, у знаку полета и снаге за савлађивање свих препрека које још пред нама, стоје на путу у социјализам. Трудбеници Београда дочекују првомајске дане по свим београдским предузећима и установама, по свим основним организацијама Народнoг фронта, у узурбаним при-

премама за прославу свога празника, празника рада. Обимност тих припрема већ сама по себи говори колико постигнућа имају они да покажу, колика је њихова спремност да манифестују јавно, пред очима целог света, неизмерну вољу за изградњу социјализма својим снагама.

Првомајска поворка као река снаге од преко двеста хиљада људи биће слика јединствености трудбеника свих наших народа. У поворци ће учествовати бригадисти добровољних радних бригада Београда, делегати из најбољих радних колектива наше земље, претставници организација Народнoг фронта свих република и делегати најбољих радних задруга. Доћи ће да празнују празник рада, са трудбеницима Београда, и хиљаде делегата из околних села. Делегати ће на транспарентима проносити резултате свога рада у фабрикама и на пољима, показују како се боре за план и како су неразориве везе града и села када се крећу ка једном циљу. Први ће у дугој поворци јединице Југословенске армије, делегати радних колектива, добровољне радне бригаде Народнoг фронта, омладинци, студенти, пионери, чланови физкултурних друштава, проћи ће да сложено, као један човек, покажу колика је њихова решеност да истрају на фронту изградње и мира.

Такмичење у част тридесетогдишњице Партије и 1 маја изводиће се у предузећима. Припремају се цифре онога што је урађено. Трудбеници припремају већ заставе и транспаренте са поштом истакнутим резултатима рада, пароле и макете које ће проносити у поворци. Већ чисте своја одељења и машине, декоришу их и уређују да достојно дочекају празник рада. По синдикалним групама подружница говори се и дискутује о Првом мају и мислима управљају ка трудбеницима да се управљају са трудбеницима да се управљају са онима који су већ слободни и онима који се још боре да стекну слободу живота и рада у миру.

Трудбеници Индустрије мотора имаће чиме да се похвале када стигне Први мај. Показаће тада, на декорисаним камионима, дело ве машина које су успели сами да произведу када их, после Резолуције Информбироа, писмо моли добили из иностранства. И неће бити то једино, тада изложено, дело наше „самоделатности“. У фабрици „Иво-Лолла Рибар“ израва се макете производа какви се раније нису никад производили у нашој земљи. Радни колектив фабрике полупроводних машина „Шумадија“ припрема сејалицу двапут већу од оних које израђује за извршење сетевних планова селачких радних задруга. Најбољи радни колектив грађевинске индустрије „Култура“ пронађе Првог маја макету која ће показати колико су тачна твђења наших занатлија, „критичара“ да смо забасали са пута марксизма - ленинизма па чак не штампамо, у већем броју, ни дела класика марксизма - ленинизма. Да није тако говоримо речито као изложених наших занатлија, цифре штампаних дела и макета са изложеним најпопуларнијим изданима марксистичке литературе.

Радници и службеници фабрике текстилне индустрије „Стаљинград“ припремају макету читавог првог маја. Ови ће у поворци приказати и какви се леги про изводи могу направити од текстилних отпадака. Једну од најзанимљивијих макета у поворци припремају, свакако, железничари. Близу хиљаду људи коју везују шрутама, с краја на крај, нају земљу пронаће на рукама транспарент са читавом композицијом воза на чимим ће вагонима бити грађички претстављено шта су превезли у току 1948 године.

Било би много набрајати шта све спремају наши трудбеници за разнобојну, речито, првомајску поворку. Било би и сувишно набрајати све то што ће најснажније деловати видљивом стварношћу, а треба да буде и изненађење па га радни колективи чувају да покажу на свој празник. И културни радници имају пуне руке посла да се спреме за Први мај. Моћи ће тада трудбеници да се забаве на народним веселима, даваће се за њих позоришне претставе, отвориће се вазар, приређиће се концерт под ведрим небом. Припреме говоре да ће се у Београду величанствено прославити Први мај у духу снаге и јединства са напредним снагама целог света. На највећи празник наших радних људи осећаће се, као и у највећим тешкоћама и највећим радним постигнућима, као у целокупној и разностраној њиховој делатности јединство народа и Партије. Ту неоспориву чињеницу потврдиће сви слављеници тога дана, сви радни људи довољно снажно да их чује цео свет.

Пописом машина откривене су нове производне резерве

Београду је недавно завршен по свим предузећима попис машина, капацитета уређаја и радних места. Ова значајна акција која ће много допринети већој продуктивности рада завршена је за врло кратко време и то са привично добрим успехом.

Тај попис је било веома нужно спровести зато што у многим нашим предузећима има машина које нису довољно или уопште искоришћене, а чије би искоришћење, обзиром на обимност задатака који стоје пред нашим трудбеницима, доста допринело бржем остварењу тих задатака.

Да би се попис што правилније спровео, да би се могла забележити права и тачна ситуација на терену, при свим предузећима формиране су комисије којима је поверен овај задатак.

Многа предузећа нису одмах у почетку схватили сву озбиљност и значај ове акције, тако да су се прилично немарно односила према читавом том послу, према формирању комисија и избору људи за комисије. Кад је поново објашњен значај ове акције, ситуација се поправила. При свим предузећима Београда формиране су комисије за попис у које су ушли инжењери, техничари, планери, пословође радioniца и претставници партиске и синдикалне организације предузећа. Међутим, и ту је било прешака. Иако је преко синдикалних организација објашњено да преко једног свог

представника синдикална организација треба уско да сарађује у попису, дешавало се да претставници синдикалне организације нису уопште узимали учешћа у попису. Таква је био случај у фабрици „Иво-Лолла Рибар“ у Железнику, у Ложионици, у предузећу „Јуспад“, „Ауто-ремонт“, „Шумадија“, кожарском предузећу „Спорт“ и „Петар Велики“. Било је и тежих прешака. У металном предузећу „Пролетер“ нити је устарили формирани комисија за попис, зато што је директор мислио да је попис чисто технички посао, а технички директор је рекао да комисија није формирана зато што нема способних кадрова. Партиска и синдикална организација предузећа „Пролетер“ нису ништа предузеле по овом питању.

У самом раду комисија било је изванредних залагања појединаца. Посао око пописа је био веома сложен и обиман тако да се дешавало да су поједини чланови комисија радили на попису по читав дан и ноћ без прекида. Али било је у раду комисија грешака. Док су у свим предузећима комисије вршиле попис на лицу места, како је било и прописано, дотле је у текстилном предузећу „Корушка“ комисија, по изјави радника и претседника синдикалне подружнице, вршила попис из канцеларије. Тако је пословође из одељења браварнице био позван у канцеларију где је уз детаљно истраживање од стране чланова комисије дао податке о свом одељењу.

Својим радом комисије за попис машина пронашле су неке

машине које су стајале ван погона, затим машине које су недовољно искоришћене и машине које су стајале ван употребе. Тако је у текстилном предузећу „Стеван Дукин“ пронађено да стоје пет криммер-машина разбоја, који до сада уопште нису радили. За њих је знала Дирекција, али није ништа предузимала да се те машине, које су, свакако, неком другом текстилном предузећу веома потребне, искористе.

У предузећу „Окобарска слобода“, да би се попис што тачније спровео, формиране су главна и техничка комисија. Главна комисија је вршила контролу пописа и давала упутства. По свим одељењима предузећа формиране су поткомисије које су вршиле попис, а техничка комисија је добијене податке проверавала и сравњивала са пописом инвентара. Приликом проверавања података техничка комисија је наишла на низ пропуста. Тако је пронашла да поткомисија у одељењу апаратуре није пописала једну машину за цеђење, већ је забележила као да је ван погона. У одељењу камгар-предioniце такође нису биле пописане машине које су ван погона. У машинском одељењу нису била пописана два аутомобилска мотора, а у одељењу ткачнице пет размонтираних разбоја није било на списку одељењске поткомисије.

Акцијом пописа машина и капацитета уређаја установљено је да постоје недовољно искоришћене производне капацитети и да многе машине у једном предузећу стоје неискоришћене док друго предузеће у њима оскудева. На тај начин откривене су нове производне резерве које ће знатно побољшати повећању продуктивности рада у многим нашим индустријским предузећима.

Са митинга за мир

На Коларчевом универзитету у Београду одржан је 16 априла митинг поводом одласка наше делегације у Париз која ће заступати нашу земљу на Светском конгресу присталица мира.

На митингу су говорили претставници Савеза књижевника Југославије, Савеза удружења новинара Југославије, Савеза синдиката Југославије, Савеза бораца Народно-ослободилачког рата, Савеза ратних војних инвалида, Црвеног крста и других.

Сви говорници су, у име масовних и осталих организација Југославије упутили поздраве Светском конгресу присталица мира, са поруком да уложи све своје снаге на раскринкавању потпаљивача новог рата и да допринесе одбрани и учвршћењу мира у свету.

На крају митинга упућен је поздравни телеграм Светском конгресу присталица мира од стране претставника културних и јавних радника наших масовних организација.

ПРОГРАМ ФИСКУЛТУРНИКА И ЧЛАНОВА НАРОДНЕ ТЕХНИКЕ ЗА ПРВОМАЈСКУ ПРОСЛАВУ

У предвечном дефилеу у оквиру првомајске прославе учествоваће физкултурне организације и организације Народне технике. Физкултурници ће носити државне заставе, слике наших високих руководиљаца и 96 физкултурних застава. Поред тога, свако друштво носиће своје знаке и амблеме. У поворци ће учествовати око 2.000 чланова гимнастичких друштава. Колона се дели на неколико делова које предводе рејонска гимнастичка друштва. Иза сваког гимнастичког друштва наступиће сва спортока друштва рејона. Спортска друштва даће укупно 1.500 спортиста. Кроз целу колону физкултурника носите се транспаренти и графици са резултатима рада физкултурне организације у Београду.

Иза физкултурника наступиће спремни са својим реквизитима и планинари обучени у планинарска одећа са шаторима и осталим прибором. Друштво „Железничар“ припремило је читав воз на коме ће се изводити разне истре и гимнастичке вежбе. Веслачи наступају са чамцима, тенисери са ракетима и лоптама, фудбалери у ко-

шлетним опремама, одбојкаши и кошаркаши са лоптама итд. Свако друштво преко графика и транспарентна приказује своја постигнућа у досадашњем раду.

На челу колоне Народне технике ићи ће пионери са транспарентима и моделима који ће приказивати ступење чланови ваздухопловног савеза са разним моделима, авионом лоптама конструкције „Тројка“, јединицима „Триглав“ и једриличарима, пилотима и падобранцима. Затим ће чланови Ауто-мото друштва наступити са реконструисаним тркачким машинама и возачима који су завршили разне курсеве. Иза мотоциклиста бродари ће приказати хидро-глизер домаће конструкције са авионским мотором, чмја је елиса ван воде и кајаке домаће конструкције. Радио-аматери ће проносити уличицама Београда своју радоницу у којој ће приказати цеокупан свој рад, а иза радонице на-

